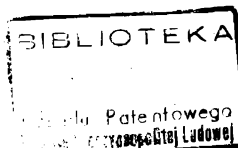

URZĄD PATENTOWY

8656 19/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 8198.

Kl. 81 a 9.

Firma Johann Carl Müller
(Drezno, Niemcy).

Urządzenie do przenoszenia papierosów ze zbiornika maszyny do pudełka.

Zgłoszono 29 grudnia 1925 r.

Udzielono 23 grudnia 1927 r.

Wynalazek dotyczy urządzenia do przeprowadzenia papierosów ze zbiornika maszyny papierosowej do pudełka (opakowania). Chodzi tutaj o nowe wykonanie takiej maszyny, przy której papierosy ze zbiornika są w ten sposób przenoszone, że układają się szeregowo i w pożądanej ilości w komorze, z której zostają przesunięte zapomocą stęporka do przygotowanego pudełka, które ma kształt prostokątnego, z jednej strony otwartego zbiornika.

Komora według wynalazku zostaje po zamkniętym torze przeprowadzana z miejsca napełniania do miejsca opróżniania jej, przyczem na drodze przebiegu czuwacz sprawdza zawartość komory i przy niedostatecznym wypełnieniu jej wprawia w ruch urządzenie, opróżniające komorę przed jej dojściem do miejsca, gdzie stę-

porek przeprowadza papierosy do pudełka. Równocześnie czuwacz powoduje przerwanie doprowadzania pustych pudełek do miejsca odbioru papierosów przy niedostatecznym napełnieniu komory. Podstawa komory przy swoim dalszym ruchu powoduje powrót do położenia spoczynkowego urządzeń do opróżniania niedostatecznie napełnionej komory i do powstrzymywania doprowadzania pudełek, wskutek czego urządzenia te pozostają bezczynne przy następnem prawidłowym napełnieniu komory. Można zastosować kilka, np. cztery komory na gwiazdzistej tarczy w ten sposób, że komory są ustawione wzdłuż promieni, a ich otwory do napełniania znajdują się na obwodzie tarczy. Komory są względem siebie rozstawione w pewnej odległości na obwodzie tarczy i ustawienie jest takie, że w

obrębie miejsca napełniania, mająca być napełniona komora jest ustawiona otworem do góry. Następnie tarcza zostaje obrócona o jedną podziałkę, wskutek czego dopiero co napełniona komora przystaje naprzeciwko czuwacza. Przy dalszym obrocie tarczy w podsuwach komora, skontrolowana czuwaczem dochodzi do kłapy opróżniającej, która znajduje się w obejmującej obwód tarczy blasze ochronnej i która zostaje otwarta po uprzednim stwierdzeniu przez czuwacz niedostatecznego napełnienia komory. Ponieważ przy kłapie opróżniającej otwór do napełniania komory jest skierowany ku dołowi, komora opróżnia się przy otwartej kłapie. Jeżeli komora jest jednak napełniona prawidłowo, kłapa pozostaje zamknięta, a komora przechodzi przy następnym obrocie w podsuwach tarczy do miejsca, gdziestęporek przesuwapapierosy z komory w przygotowane pudełko. Jeżeli jednak dostanie się do tego miejsca komora opróżniona, to czuwacz przerwał dostawę pudełek i naprzeciw puskiej komory niema żadnego pudełka. Przy następnym obrocie tarczy komora powraca znów do miejsca napełniania.

Przykład wykonania nowej maszyny jest przedstawiony na załączonym rysunku. Fig. 1 jest pionowym przekrojem poprzecznym z częściowym widokiem bocznym, fig. 1a jest widokiem szczegółu, fig. 2 jest także widokiem bocznym, przy którym opuszczone zostały sypień do napełniania i środki do napełniania komory, a pokazane zostały środki do sterowania kłapy opróżniającej i do wstrzymywania dostawy pudełek. Fig. 3 jest poziomym przekrojem poprzecznym wzdłuż linii 3—3 fig. 2. Fig. 3a, 3b i 3c są szczegółowymi widokami różnych części. Fig. 4 jest pionowym przekrojem poprzecznym wzdłuż linii 4—4 fig. 2. Fig. 5 jest widokiem szczegółu komory. Fig. 6 jest widokiem bocznym przykładu wykonania urządzenia do napełniania przy pominięciu sypnia do napełniania i fig. 7

jest poziomym przekrojem poprzecznym wzdłuż linii 7—7 fig. 6. Fig. 8 jest widokiem czołowym w kierunku strzałki, pokazanej na fig. 6.

Papierosy znajdują się w zbiorniku 1, który zwęża się ku dołowi, przyjmując przy 2 kształt sypnia, przyczem dolne zamknięcie stanowi bęben 3. Bęben ten posiada na swoim obwodzie wgłębienia, z których każde służy do przyjęcia jednego papierosa i jest zamknięty ścianą 5 osłony tak, że przy obrocie bębna w kierunku strzałek, papierosy, które dostały się do wgłębień, mogą wypaść dopiero wtedy, gdy dane wgłębienie dostanie się do najniższej części bębna, gdzie w ścianie 5 znajduje się otwór przepustowy, który może być zamykany zasuwą 6, ślizgającą się w prowadnicy 7 i do której przenika górny koniec dźwigni 8, będącej dźwignią dwuramienną, której dolny koniec jest przyciskany sprężyną 9 do obwodu tarczy podnoszącej 11. Tarcza 11 steruje zasuwą 6 w ten sposób, że odsłania w odpowiedniej chwili przejście do pionowego, przylegającego do otworu wypustowego w osłonie 5 bębna, kanału 12, który jest podzielony przegrodą 13 na dwie pionowe komory, z których każda może przyjąć określoną ilość papierosów. Bęben 3 oddaje ze swoich wgłębień 4 papierosy najpierw do tej przegrody w kanale 12, do której najpierw dojdą napełnione wgłębienia bębna 4. Z chwilą napełnienia tej przegrody przesuwają się zasuwa 6 w kierunku zamknięcia tak daleko, aż zasunie tę komorę, jak to jest wskazane na fig. 1. Teraz przechodzą papierosy z bębna do drugiej komory kanału 12 i gdy ta także zostanie wypełniona, zasuwa 6 przesuwają się aż do zupełnego zamknięcia tak, że bęben 3 podczas dalszego obrotu nie może dostarczać papierosów aż do czasu, gdy zasuwa 6 znów nie otworzy przejścia. Podczas napełniania przegród kanału są one od dołu zamknięte zasuwą 14, ślizgającą się w prowadnicy 15 i do której końca przenika

dźwignia dwuramienna 16, drugi koniec której, zaopatrzony w krążek 17, jest przyciskany stale sprężyną 18 do obwodu tarczy 19, która steruje zasuwą 14 tak, że kanał 12 pozostaje zamknięty od dołu aż do chwili oddania swojej zawartości komorze.

Z kanału 12 powinny być właśnie uszeregowane i odliczone papierosy, przeprowadzone do komory. Na obracającej się z przerwami tarczy 20 w kształcie gwiazdy rozmieszczone są promieniowo i pod kątem 90° względem siebie cztery komory 21, których otwory wpustowe są zwrócone na zewnątrz. Odpowiednio do podziału kanału 12 komory tarczy posiadają przegrody 22, które są podzielone na dwie równoległe części. Dla zapobieżenia wypadaniu znajdujących się w komorach papierosów podczas obrotu tarczy 20 jest przewidziana kołowa ochrona blaszana 23, ułożona współśrodkowo względem tarczy 20 i około wewnętrznej ścianki której przesuwają się wyloty komór 21.

Wskazane jest stosować przy komorach oddzielone ściany, przy czym obie boczne ścianki 24 (fig. 5) są podtrzymywane przez prostopadłe do ścianek osadzone sworznie 25, które są przesuwalnie ułożone w ramie 26 tarczy 20, a ustawienie ścianek wykonywa się zapomocą ustawialnych nakrętek 27 na końcach sworzni 25. Wewnątrz ramy, ścianki 24 utrzymują w pożądanym położeniu okręcone naokoło sworzni sprężyny 28 tak, że ścianki te są podatne. Dno komory 29, na którym opiera się przegroda 22, jest podtrzymywane w podobny sposób sworzniem 30. Przy pomocy nakrętek 27 można przesuwając odpowiednio ścianki 24 i 29 względem siebie, a więc można bez wymiany komór zmieniać ich wielkość, wskutek czego mogą być przyjmowane przez komory, przy odpowiednim ustawieniu ścianek komory, papierosy o różnej średnicy, a także i w rozmaitej ilości. Tarcza 20 jest obracana w podsuwach za każdym razem o 90° w ten sposób, że po każ-

dym obrocie pod kanałem 12 znajduje się jedna z komór 21. Gdy komora ta dochodzi do kanału 12, kanał ten jest napełniony i zamknięty od góry i dołu zasuwami 6 i 14. Wtedy zasuwą 14 przez wychylenie dźwigni kierującej 16 z tarczy 19 zostaje przesunięta na prawo, stosownie do fig. 1, dzięki czemu dolny otwór kanału 12 zostaje odsłonięty i znajdujące się w nim papierosy opadają do komory. Wymiary tej komory są takie, że zostaje ona całkowicie wypełniona papierosami. Następnie ma miejsce nowy obrót w podsuwach tarczy 20 w kierunku wskazanej na fig. 1 strzałki i równocześnie zasuwą 14 zamyka znów kanał 12, a zasuwą 6 otwiera górny koniec kanału, wskutek czego podczas obrotu w podsuwach tarczy 20 kanał zostaje na nowo napełniony papierosami. Opisany przebieg powtarza się przy każdym częściowym obrocie tarczy 20.

Napełniona papierosami komora przechodzi przy częściowym obrocie tarczy 20 w promień działania czuwacza, który może być poruszany z zewnątrz ku komorze, przy czym w blasze 23 znajduje się wydrążenie do przejścia czuwacza, który jest sterowany dźwignią dwuramienną 31, na której jest umocowany krążek 32, ułożony na przeciw tarczy 33, przy czym zapomocą sprężyny 34, przenikającej do wolnego końca dwuramiennej dźwigni, zabezpieczony jest styk krążka 32 i tarczy 33. Drugi wolny koniec dźwigni przenika do części wózkowej 35, która, jak jest widoczne z fig. 3, może się ślizgać w prowadnicy 36, ustawianej promieniowo względem tarczy 20. Wózek posiada dwa czuwacze 37, z których każdy niesiony jest przez sworznie 38. Sworznie te mogą się przesuwać w wózku 35, przy czym nawinięte około sworzni sprężyny 39 dążą stale do przyciskania czuwacza do tarczy 20. Czuwacze posiadają dwa wystające ramiona 40, które znajdują się naprzeciw przedziałów komory. Jeżeli suwak 35 porusza się w kierunku ku tarczy

20, ramiona 41 dochodzą do papierosów w komorze, leżących nazewnątrz i dzięki temu następuje ograniczone przesunięcie się wózka. Jeżeli komory są napełnione prawidłowo, to czuwacze zatrzymują się w położeniu, w którym nie mogą wywierać żadnego wpływu na jakąkolwiek część maszyny i gwiaździste koło obraca się dalej, aż do chwili, gdy komora znajduje się w miejscu, gdzie zawartość jej zostanie przesunięta do przygotowanego pudełka. Jest to, odnośnie do fig. 1, położenie, gdy komora znajduje się po prawej stronie w poziomym położeniu.

Na fig. 1a jest przedstawione schematycznie w prostopadłym przekroju poprzecznym wzdłuż linii 1a—1 fig. 1, jak się odbywa usuwanie papierosów z komory. Do przedziałów komory 21 wsuwają się stęporki 42 i przesuwają papierosy z komory do kierownicy 43. W kierownicy papierosy zostają ułożone w położenie, które przyjąć powinny w pudełku. Np. papierosy o poprzecznym przekroju owalnym zostają tak ułożone do pudełka, że się częściowo nawzajem nakrywają, podczas gdy w komorze papierosy leżą płasko jedno na drugim. Odpowiedni obrót odbywa się w kierownicy 43, która posiada na swoim końcu przedłużenia 44, na które nasuwa się pudełka 45, które mają być napełnione i które przesuwane są na torze 46.

W wypadku, gdy czuwacz 41 natknie się na niedostatecznie napełniony przedział komory 21, przenika on wtedy do tego przedziału, o ile na to pozwala tarcza 33. Przyczem i ramię 40 posuwa się promieniowo ku tarczy 20. Ramię 40 spotyka się przytem z poprzecznym sztyftem 47, który może być przesuwany w promieniowym otworze ramy 26 (fig. 3a). Poprzeczny sztyft 47, skierowany osiowo względem tarczy 20, zostaje utrzymywany w tych otworach bocznymi sprężynami 48 (fig. 3b i fig. 1), posiadającymi dwa wygięcia 49 i 49¹, stanowiące oparcia sprężynowe. Sprężyny te

są przyśrubowane (fig. 3a) do bocznych ścian ramy 26 w ten sposób, że obydwa oparcia znajdują się w obrębie otworów dla sztyfta 47, który wystaje z boku obydwoma swymi końcami poza boki ramy 26, a więc nazewnątrz tarczy 20.

Ponieważ każda komora posiada dwa przedziały, dla każdego z ramion jest przewidziany oddzielny sztyft 47.

W zwykłych warunkach sztyfty 47 znajdują się w przednim, t. j. przyległym do obwodu tarczy pomoście. Z chwilą, gdy czuwacz 41 przy niedostatecznym napełnieniu przedziału może doń przeniknąć, przynależne ramię 40 uderza o wspomniany osiowy sztyft 47 i powoduje, że ten sztyft z pierwszego uchwytu zostaje przesunięty promieniowo do drugiego 49¹. Sztyft 47 może się przesuwac w kierunku podłużnym, jednak jednym końcem przesuwac się po równoległej do powierzchni tarczy 20 kierowniczej bocznej ścianie 50 tak, że przesunięcie się go w kierunku tej ściany jest wykluczone. Skoro sztyft zostanie przesunięty do drugiego uchwytu sprężyny, wówczas drugi jego koniec (fig. 2 i 3) styka się z wygiętym współśrodkowo do tarczy 20 końcem 51 dwuramiennej dźwigni 52. Część dźwigni 51 tworzy suwakowy tor dla końca sztyftu 47 i tor ten wznosi się w kierunku boku tarczy 20. Ponieważ sztyft przez ściankę kierowniczą 50 jest utrzymywany w kierunku posuwu prostoliniowego, prze on na koniec dźwigni 51 i powoduje wychylenie dwuramiennej dźwigni 52 wbrew działaniu sprężyny 53. Wahadłowa dźwignia 52 jest swoim wolnym końcem przegubowo połączona z drugą dźwignią wahadłową, kołyszącą się w płaszczyźnie poziomej, której wolny koniec tworzy punkt oparcia dla ramienia, połączonego z dźwignią 62. Jeżeli dźwignia 52 wychyli się, to wywoła to wychylenie dźwigni podpierającej i pozbawia ramię punktu oparcia. Pod działaniem sprężyny ramię z dźwignią wahadłową 62 wychyla się, dzięki czemu zasuw-

wa 63 przechodzi w położenie zamykające.

Przeprowadzenie zpowrotem dźwigni zasuwowej 62 w położenie spoczynkowe wykonywa się zapomocą obiegowej tarczy 67 w połączeniu z kierowaną przez nią dźwignią 65.

Wolny koniec wahadłowej dźwigni 52 (fig. 3) jest przegubowo połączony z dalszą wahadłową dźwignią 101, która się może kołysać około sworznia 102 w płaszczyźnie poziomej.

Wolny koniec 103 tej dźwigni tworzy punkt oparcia dla ramienia 104, umocowanego na osi 64 wahadłowej dźwigni 62. Do ramienia przenika sprężyna 105, która ma dążność ściągnąć ramię do jego punktu oparcia. Przy wychyleniu dźwigni 101 zostaje ramię 104 pozbawione swego punktu oparcia, wskutek czego pod działaniem sprężyny 105 wychyla się ono ku dołowi, pociągając ze sobą zasuwową dźwignię 62, dzięki czemu zasuwą 63 wsuwa się między ostatnie i przedostatnie pudełko.

Z fig. 3c jest widoczne, że ramię 104 posiada na swoim wolnym końcu płytkę 106, której występ opiera się na końcu wahadłowej części 107. Wahadłowa część 107 jest ułożona obrotowo około sworznia 108 na końcu podpierającym 103, wahadłowej dźwigni 101. Wahadłowa część przyciągana jest do połączenia, ograniczonego przez występ 110 (fig. 3a) zapomocą sprężyny 109. Przy dolnej stronie posiada wahadłowa część ukośne ścięcie 111.

Przy wychyleniu dźwigni 101 w płaszczyźnie poziomej wahadłowa część 107 wychodzi z zetknięcia z płytką 106, wskutek czego ramię 104 pod działaniem sprężyny może opuścić się ku dołowi. Przy następnym podnoszeniu tarczą 67 ramienia 65 i dzięki przeprowadzeniu wskutek tego dźwigni wahadłowej 62 do położenia spoczynkowego powraca też i ramię 104 zpowrotem do góry. W międzyczasie powraca także i wahadłowa dźwignia 101 do swe-

go początkowego położenia. Aby więc płytka 106 mogła przejść obok końca dźwigni 101, jest ten koniec w znany sposób odpowiednio wykonany. Koniec ten trafia na płytkę 106 w ukośnym ścięciu 111 i wychyla wahadłową część 107 w kierunku przeciwnym ciągnięciu sprężyny 109 aż do chwili przejścia płytki 106 obok wahadłowej części 107, która potem pod działaniem sprężyny 109 powraca do wskazanego na fig. 3 położenia i występ płytki 106 znów opiera się na wahadłowej części 107. Potem cały przebieg odbywa się na nowo. Na osi 64 dźwigni 62 jest umocowana dalsza dźwignia 65, która posiada na swoim wolnym końcu krążek 66. Z tym krążkiem działa wspólnie paluch 67 na napędzanym wale. Gdy dźwignia 62 jest przechylona na lewo według fig. 2 i zasuwą 63 wyłącza pudełka, koniec 66 dźwigni 65 porusza się wtedy ku dołowi. Dźwignia 65 zostaje jednak wychylona zpowrotem paluchem 67 do swego początkowego położenia, przy czym paluch nośny 67 jest, naturalnie, tak umieszczony na wale, że wychylenie powrotne następuje dopiero wtedy, gdy ma być dostarczone pudełko do następnej komory, która przeszła do położenia opróżnienia. Dolne pudełko zostaje przesunięte suwakiem 69 w odpowiednie położenie, co wykonywa się zapomocą wahadłowej dźwigni 70 i przy pomocy drażka 71, który pętlicą 72 chwytą wał 73 tarczy 74 i posiada na końcu krążek 75, współdziałający z obwodem tarczy 74, przyczem dzięki działaniu sprężyny 76 krążek 75 przylega do obwodu tarczy 74.

Z połączenia, w którym czuwacz wykonywa sprawdzenie, przechodzi sprawdzona komora przy obrocie o 90° w położenie, w którym otwór komory jest skierowany ku dołowi. Znajdujące się w komorze papierysy nie mogą wypaść, gdyż zapobiega temu osłona blaszana 23. Przy osłonie blaszanej 23 jest przewidziana kłapa 77 (fig. 2), zaopatrzona w przegub 78. Kłapa jest utrzy-

mywana w zamkniętym położeniu okręconą około sworznia sprężyną i stanowi wtedy część osłony blaszanej 23. Na końcu sworznia 78 są umocowane dźwignie 79 (fig. 2 i 4), znajdujące się przy obu bokach gwiazdzistej tarczy 20, względnie ramy 26 i są w ten sposób wygięte, że wystające z obu boków tarczy 20 końce sztyftu 47 mogą przejść swobodnie przez to wygięcie, gdy sztyft znajduje się przy prawidłowo napełnionej komorze na pierwszym uchwycie sprężynowym 49. Gdy natomiast sztyft jest przesunięty do swojego drugiego uchwytu 49', wtedy styka się on ze znajdującym się powyżej wygięcia końcem dźwigni 79 i, pociągając ją przy obrocie tarczy w kierunku, wskazanym na fig. 2 linjami przerywanymi, otwiera klapę 77, wskutek czego wypadają znajdujące się w komorze papierosy i następuje opróżnienie niedostatecznie napełnionej komory.

Czuwacz przeto opróżnia komorę przed dojściem do miejsca, gdzie stępek ma przesunąć papierosy do pudełek i do tego miejsca nie zostaje doprowadzane pudełko.

Pomiędzy miejscem, gdzie znajduje się klapa 77 i miejscem, dokąd przeprowadzone są gotowe pudełka, znajduje się występ 80, o którego krzywą powierzchnię 81 opiera się sztyft 47, przy przesunięciu go zapomocą czuwacza do drugiego uchwytu sprężynowego. Krzywa prowadnica 81 przesuwając przy obrocie tarczy 20 sztyft do początkowego położenia, t. j. zpowrotem do pierwszego zewnętrznego uchwytu.

Okazało się, że przesunięcie sztyftu poprzecznego 47, połączonego z czuwaczem ramieniem 40, nie we wszystkich wypadkach zabezpiecza pewne działanie, ponieważ do przesunięcia sztyftu poprzecznego z jednego uchwytu do drugiego potrzebna jest dość znaczna siła, natomiast z drugiej strony, sprężyny 39, które utrzymują czuwacz w wysuniętym położeniu i których działanie musi być przezwyciężone, gdy czuwacz porusza się zpowrotem przy właściwie napeł-

nionej komorze, nie powinny być zbyt mocne. Stąd powstają niedokładności, które usunięte są w wykonaniu według fig. 6—8.

Zarówno jak w pierwszym opisanem powyżej wykonaniu znajdują się tu dwa czuwacze 41, które mogą być przesuwane w kierunku podłużnym w wózku 35 i są utrzymywane w położeniu spoczynkowym sprężynami 39 i nakrętkami 38, umieszczonymi na końcach czuwaczów.

Wózek 35 jest wykonany jako suwak i jest zarówno, jak i w pierwszym przykładzie wykonania, sterowany zapomocą dżwzków 31 i tarczy 33, przyczem, gdy czuwacze 41 znajdują się naprzeciw komory, to pod działaniem sprężyny 34 suwak wykonuje ruch w kierunku tarczy 20. Jeżeli komora jest dostatecznie napełniona papierosami, to z chwilą, gdy czuwacze zetkną się z nimi, suwak 35 przesunie się sam dalej, ściskając sprężyny 39. Gdy komora natomiast jest niedostatecznie napełniona, to czuwacze 41, lub jeden z nich przenikają do komory, przyczem zachowują względem wózka 35 położenie określone przez działanie sprężyn 39. Przy każdym czuwaczu za wózkiem jest umocowany styk *a*. Oba styki są połączone ze sobą przewodem *b*, a przewodem *c*—z elektromagnesem *d*, od którego przewód *e* prowadzi do źródła elektryczności. Dalej umocowany jest na podstawie maszyny styk *f*, od którego przewód *g* prowadzi do wspomnianego, na rysunku niepokazanego, źródła elektryczności.

Przy niedostatecznym napełnieniu przenikają oba lub jeden z czuwaczów do komory, przyczem zachowują swoje położenie, określone sprężynami 39. Przy odsuwaniu wózka jego styki *a* dotykają styk *f*, przez co powstaje zamknięty obwód przewodów *e*, *g*, wywołując wzbudzenie elektromagnesu *d*. Rdzeń *h* elektromagnesu przyciąga z chwilą swego wzbudzenia kotwicę *i*, umieszczoną na końcu kolankowej dźwigni *k*, która jest utrzymywana sprężyną *l* w położeniu, określonym przez nasadę *m*. Wsku-

tek przyciągania magnesu wychyla się dźwignia wbrew działaniu sprężyny *l* i przytem zagięty koniec *n* dźwigni *k* prze na sztyft 47, wskutek czego zostaje on przepchnięty z przedniego uchwytu 49 do tylnego 49¹. Należy tu zwrócić uwagę, że na wspólnej osi *k*¹ przewidziane są dwie dźwignie *k*, które działają na oba końce sztyftu 47, jedna z prawej, druga z lewej strony tarczy 20, dla wywołania równomiernego promieniowego przesunięcia sztyftu.

Przy dalszym obrocie tarczy 33 zostaje wózek 35 cofnięty, a więc styk między częściami *a* i *f* jest przerwany, wskutek czego elektromagnes zwalnia dźwignię *k*, która pod działaniem sprężyny *l* powraca do swojego początkowego położenia.

Przepchnięty do tylnego uchwytu sztyft 47 powoduje w powyżej opisany sposób otwieranie kłapy 77 i przeprowadzenie zasuwu 63 do położenia zamykającego, aby nadchodząca wypróżniona komora napotykała pudełka do pakowania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przenoszenia papierosów ze zbiornika maszyny do pudełka, w którym to urządzeniu papierosy dostają się do komory i zostają przesuwane do pudełka zapomocą stęporka, znamienne tem, że komora (21) porusza się po zamkniętym torze od miejsca napełnienia do miejsca opróżniania, przyczem, gdy komory nie są dostatecznie napełnione, czuwacz (41) porusza drążki, które wprowadzają w ruch środki do opróżniania niedostatecznie napełnionej komory przed dojściem jej do miejsc opróżniania i zatrzymują doprowadzanie pudełek.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że na tarczy (20), obracającej się w przesuwach za każdym razem o 90°, są umieszczone promieniowo cztery komory (21), otwarte w kierunku obwodu tarczy, przyczem miejsce napełnienia znajduje się

tam, gdzie otwór komory jest zwrócony ku górze, podczas gdy czuwacz (41) przenika w następną odwróconą o 90°, a więc leżącą poziomo komorę, a przy następnej, znów o 90° odwróconej komorze o wylocie, skierowanym ku dołowi, znajduje się w otaczającej tarczę (20) osłonie blaszanej (23) sterowana opróżniająca kłapa (77), a wreszcie oddawanie papierosów do pudełek wykonywa stęporek (42) w ostatniej poziomej komorze, znajdującej się wprost toru, podsuwającego pudełka.

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że przy każdej komorze (21) przewidziany jest przesuwalny promieniowo, utrzymywany uchwytem sprężynowym (49) i wystający pionowo poza boki tarczy sztyft (47), który przy niedostatecznie napełnionej komorze zostaje przepchnięty dźwignią (31, 40, 41) promieniowo do drugiego uchwytu (49¹) i przy dalszym obrocie tarczy (20) zaczepia o ramię dźwigni (79), które jest osadzone na obrotowej osi (78), opróżniającej kłapy (77) w ten sposób, że dzięki współdziałaniu sztyftu z dźwignią kłapa ta zostaje otworzona.

4. Urządzenie według zastrz. 1—3, znamienne tem że poza miejscem, gdzie znajduje się kłapa opróżniająca (77), przewidziany jest występ (80) o który uderza sztyft (47) ukształtowany w ten sposób, że zostaje on przeprowadzony przez występ (80, 81) do swego poprzedniego położenia.

5. Urządzenie według zastrz. 1—4, znamienne tem, że dźwignia (79), osadzona na osi kłapy opróżniającej, jest ukształtowana w ten sposób, że sztyft (47), zatrzymujący się przy prawidłowem napełnieniu komory w pierwszym uchwycie (49), przechodzi przez wygięcie dźwigni, nie zaczepiając o nią.

6. Urządzenie według zastrz. 1—5, znamienne tem, że sztyft (47), przesuwany promieniowo przy niedostatecznie napełnionej komorze zapomocą dźwigni czuwacza (40, 41) do drugiego uchwytu (49¹),

styka się przy dalszym obrocie tarczy (20) z końcem (51) wahadłowej dźwigni (52) i powoduje wysunięcie tej dźwigni, przyczem dźwignia jest wolnym swoim końcem przegubowo połączona z drugą wahadłową dźwignią (101), na której swobodnym końcu (103) opiera się ramię (104), połączone z dźwignią (62) zasuw (63) w ten sposób, że przy wychyleniu się dźwigni (101) w płaszczyźnie poziomej ramię pozbawione zostaje podparcia i zasuw (63) przechodzi do położenia czynnego.

7. Urządzenie według zastrz. 1—6, znamienne tem, że na końcu wahadłowej dźwigni (101) znajduje się wahadłowa nakładka (107), ograniczona w ruchu ku dołowi występem (110) i utrzymywana w tem granicznym położeniu zapomocą sprężyny (109), przyczem nakładka posiada na dolnym boku powierzchnię skośną (111), z którą podczas następującego powrotu zasuw (63) do położenia równowagi spotyka się koniec (106) ramienia (104) i przy przechodzeniu wychyla nakładkę, rozprężając sprężynę (109).

8. Urządzenie według zastrz. 1—7, znamienne tem, że dźwignia (62), niosąca zasuwę (63) do pudełek, jest połączona z drugą dźwignią (65), której wolny koniec współdziała ze stale obiegającym paluchem (67) w ten sposób, że paluch sprowadza dźwignię (62), wychyloną przy przesuwaniu się do położenia zamkniętego, zpowrotem do pierwotnego położenia.

9. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że komora (21) jest utworzona

z oddzielnych ścianek (24) i denek (29), które są podtrzymywane przez prostopadłe do powierzchni tych sworznie (25, 30), przesuwalne wzdłuż w oprawie korytkowej (26), przyczem sprężyny (28), okręcone i wsunięte na sworznie, utrzymują powierzchnie ścianek w żądanem położeniu.

10. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, w którym papierosy zostają zabierane z sypnia przy pomocy osadzonego na podstawie tego sypnia bębna, zaopatrzonego na swoim obwodzie we wgłębienia do przyjęcia pewnej ilości papierosów, znamienne tem, że między bębniem i mającą być napełnioną komorą, przewidziany jest odpowiedni do wielkości komory kanał (12), do którego są odawane papierosy z bębna oraz dwie zasuw zamykające kanał od góry i dołu, przyczem górna zasuw (6) jest zasunięta dopóki odpowiednia komora tarczy nie dojdzie do miejsca zasilania jej w papierosy, a dolna dopóki kanał (12) nie został napełniony.

11. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że przesuwalny w kierunku podłużnym czuwacz (41) jest połączony ze stykiem (a), który przy przenikaniu czuwacza (41) do komory stępornkowej, przy niedostatecznem napełnieniu tej komory zamyka obwód prądu, i w ten sposób powoduje wysunięcie dźwigni (k), która przesuwając wystający z boków tarczy (20) sztyft (47) do drugiego uchwytu (49¹).

Firma Johann Carl Müller.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

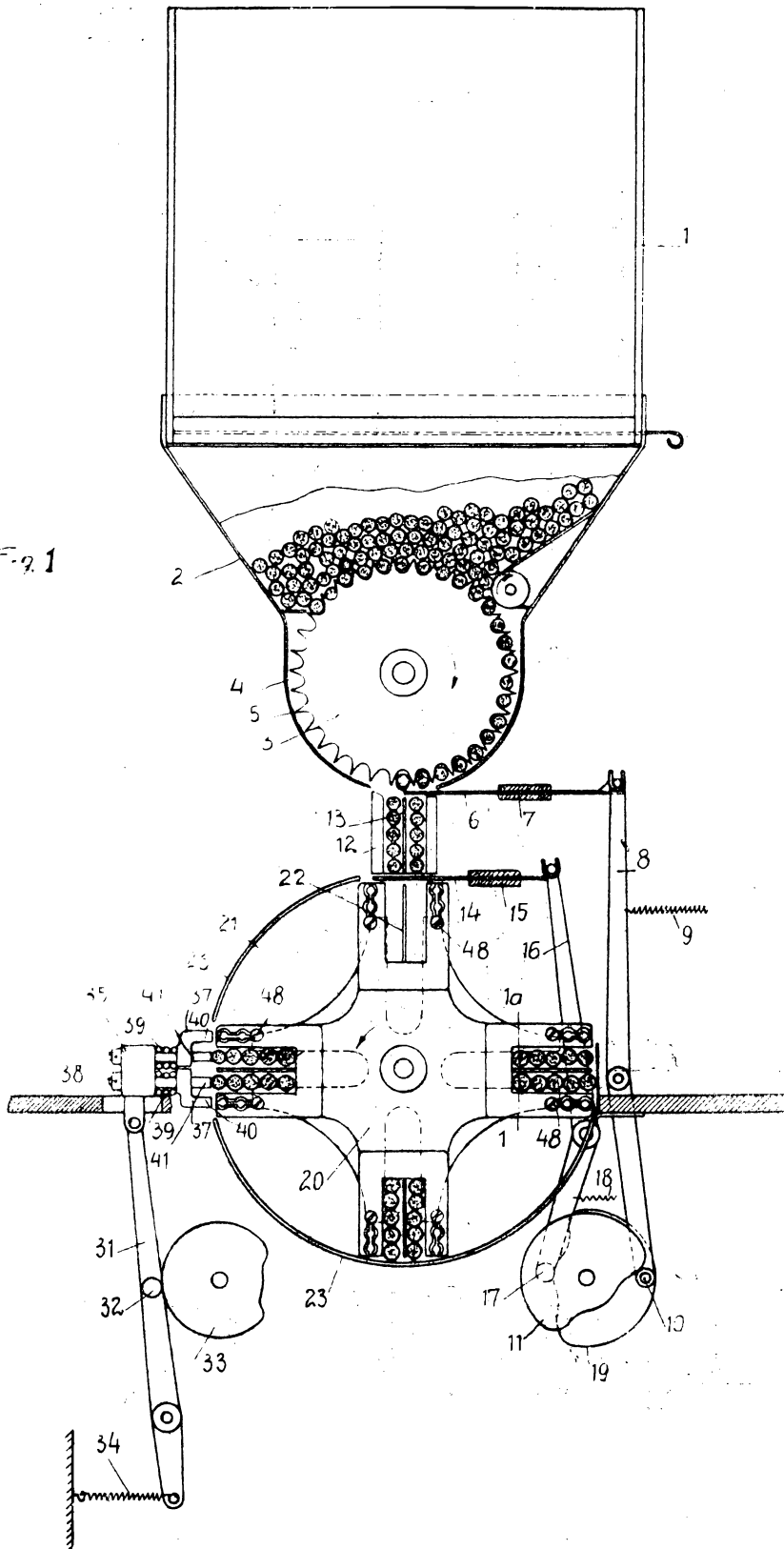

Fig. 4

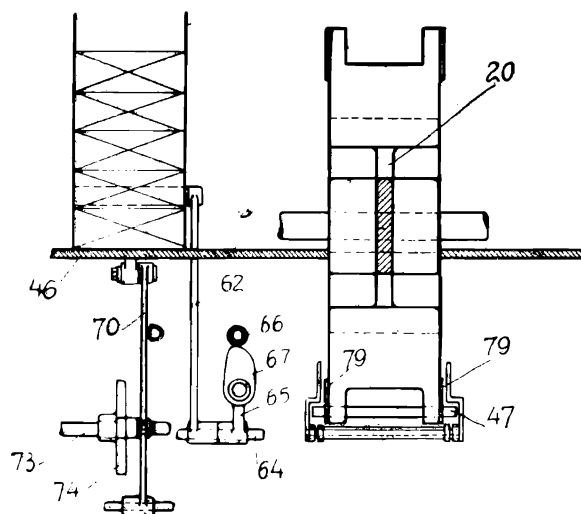

Fig. 5

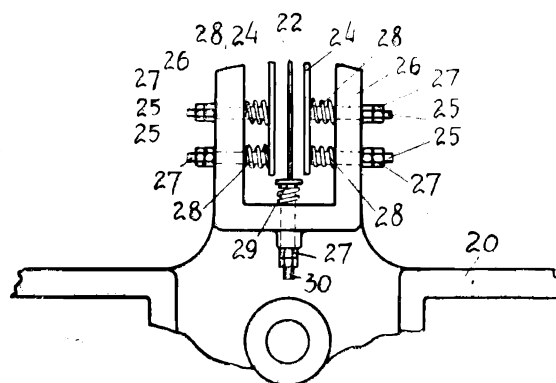

Fig. 1a

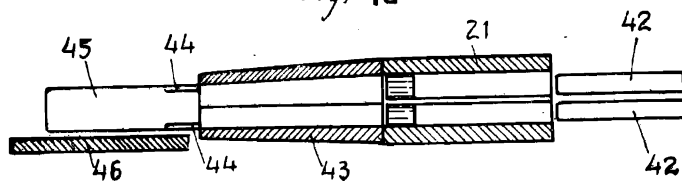

Fig. 2

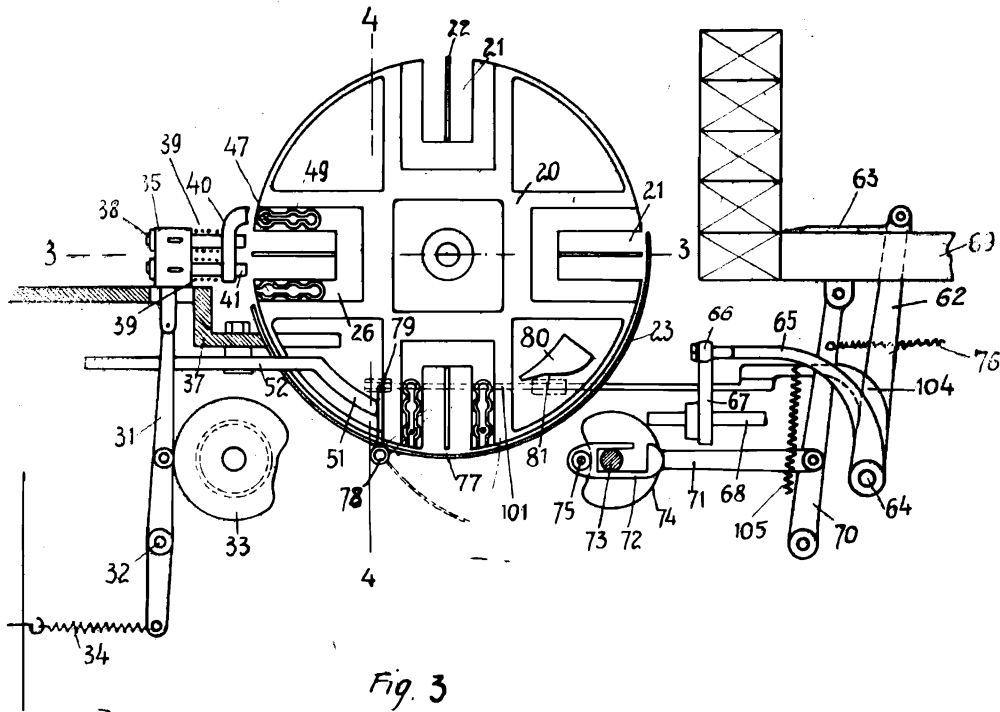

Fig. 3

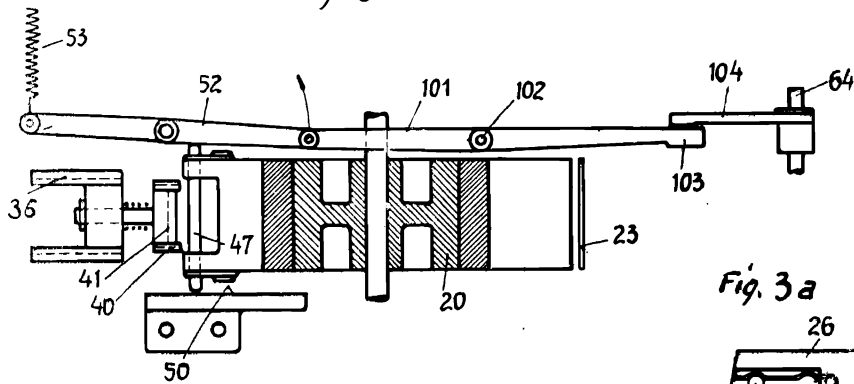

Fig. 3c

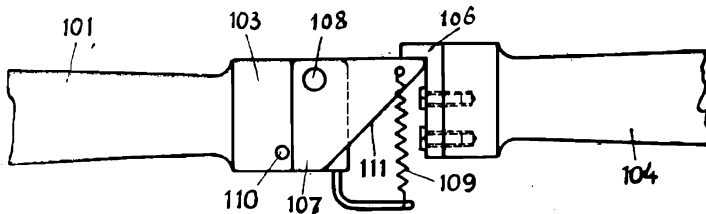

Fig. 3a

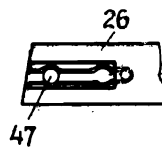

Fig. 3b

